

SKLEP

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu:
predsednik senata Maja Jurak
poročevalec Lidija Leskošek Nikolič
član senata Milojka Fatur Jesenko

v zadevi:
postopek poenostavljene prisilne poravnave

nad dolžnikom:
FOOTBALL CLUB KOPER - CLUB CALCISTICO CAPODISTRIA, Koper - Capodistria Ljubljanska
cesta 002 , 6000 Koper - Capodistria

o pritožbi, ki jo je vložil:

MM Šport d.o.o.	Koper	Ankaranska	cesta	78	6000	Koper
Radolfo Vanoli	s.p.	Koper	Sermin	7b	6000	Koper

proti sklepu:
sklep o začetku postopka, opravilna številka St 3149/2016 z dne 1.7.2016

dne 31. avgusta 2016

sklenilo

Pritožbi se ugodi, izpodbijani sklep se razveljavi in se zadeva vrne sodišču prve stopnje v nov postopek.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom začelo postopek poenostavljene prisilne poravnave nad dolžnikom.
2. Zoper navedeni sklep sta se pritožila upnika, smiselno iz vseh pritožbenih razlogov po 338. členu ZPP. Predlagata pritožbenemu sodišču, da izpodbijani sklep razveljavi ter dolžnikov predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave zavrne oziroma zavrže.

3. Dolžnik je v odgovoru na pritožbo nasprotoval pritožbenim razlogom in predlagal, da pritožbeno sodišče pritožbi zavrne in izpodbijani sklep potrdi. Upnika sta vložila odgovor na odgovor dolžnika na pritožbo, v katerem ponavljata pritožbene razloge.
4. Pritožbi sta utemeljeni.
5. Navedbe pritožnikov (iz odgovora na odgovor dolžnika), da je sodišče prve stopnje kršilo pravila postopka, ki jih določa Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP), ker je pritožbi posredovalo dolžniku v odgovor, niso utemeljene. Določbe 125. do 128. člena ZFPPIPP, na katere se sklicuje pritožba, terjajo pazljivo razlago ob upoštevanju pravice strank do izjave in pravice do enakega varstva pravic. V luči le teh pač ne velja pravilo „manj je več“. Vse naštetje z ustavo RS varovane pravice bi lahko nevročitev pritožbe v odgovor bistveno okrnili, še zlasti v tistih postopkih, ki inštančnemu sodišču omogočajo, da o zadevi meritorno odloči drugače kot prvostopno sodišče. O tem vprašanju se je povsem jasno in nedvoumno izreklo tudi Ustavno sodišče v odločbi Up-653/15 z dne 5. 11. 2015, ko je zapisalo: „da mora biti kontradiktornost postopka zagotovljena tudi v postopku s pravnimi sredstvi in da pravica do izjave v postopku narekuje dvostranskost pravnih sredstev (to je ureditev, da se pravno sredstvo pred odločitvijo instančnega sodišča vroči nasprotni stranki, ki lahko nanj odgovori) tudi v stečajnem postopku, v kolikor gre za meritorne (vsebinske) sklepe, ki pomenijo vsebinsko odločitev o kakšni pritožnikovi pravici ali obveznosti in niso le procesnotehnične narave“. Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti je meritoren sklep, zato je treba v pritožbenem postopku v celoti upoštevati načelo kontradiktornosti, iz katerega izhaja tudi pravica do odgovora na pritožbo.
6. Tudi nima prav pritožba, da bi moral dolžnik, ki je vložil predlog za začetek poenostavljene prisilne poravnave dne 30. 6. 2016, na podlagi določbe prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP k poročilu o finančnem položaju in poslovanju priložiti bilanco stanja na dan 30. 6. 2016 in izkaz poslovnega izida ter izkaz denarnih tokov za obdobje od 1. 1. do 30. 6. 2016. Določilo 142. člena ZFPPIPP ni v nikakršni povezavi z določilom 150. člena ZFPPIPP, ki ureja nastop pravnih posledic uvedbe postopka poenostavljene prisilne poravnave. Določilo 1. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP je jasno; dolžnik mora predložiti bilanco stanja, katere bilančni presečni dan je zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, in izkaza poslovnega izida in denarnih tokov dolžnika za obdobje od začetka zadnjega poslovnega leta dolžnika do bilančnega presečnega dne bilance stanja iz 1. točke tega odstavka. Postopek zaradi insolventnosti se začne z vložitvijo predloga za začetek postopka (drugi odstavek 49. člena ZFPPIPP), kar pomeni, da je dan vložitve predloga dan uvedbe postopka. Postopek je bil v konkretnem primeru uveden dne 30. 6. 2016 in je tako zadnji dan zadnjega koledarskega trimesečja, ki se je končalo pred uvedbo postopka prisilne poravnave, 31. 3. 2016. Nastop pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave nima nobenega vpliva na čas uvedbe postopka, oz. povedano drugače, dejstvo, da pravne posledice uvedbe postopka prisilne poravnave nastopijo dan kasneje, ne pomeni, da se šteje, da je bil postopek uveden naslednji dan po vložitvi predloga. Dolžnik je tako predlogu pravilno predložil bilanco stanja na dan 31. 3. 2016 in izkaz poslovnega izida ter izkaz denarnih tokov za obdobje 1. 1. do 31. 3. 2016.
7. Pritožba pa utemeljeno opozarja, da izpodbijani sklep nima razlogov o pravno pomembnem dejstvu, da predlagatelj – dolžnik spada med mikro družbe po kriterijih, ki jih določa drugi odstavek 55. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1). Zaključek, da je dolžnik izkazal, da glede na število zaposlenih in višino vrednosti aktive spada med mikro družbe, ni obrazložen. Ni razvidno, katere

konkretne podatke iz katere bilance je sodišče prve stopnje upoštevalo in na podlagi katerih konkretnih dejstev je zavzelo navedeni zaključek. Ker sklepa v tem delu ni mogoče preizkusiti, kar predstavlja kršitev iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 121. členom ZFPPIPP, je pritožbeno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v ponovno odločanje o tem, ali dolžnik izpolnjuje merila za mikro družbe, zoper katere je dopustno voditi postopek poenostavljene prisilne poravnave, ki naj ga tudi ustrezno obrazloži. Pri tem naj upošteva, da se skladno s prvim odstavkom 55. člena ZGD-1 družbe razvrščajo po velikosti po podatkih na bilančni presečni dan letne bilance stanja in da je to v tem primeru lahko samo bilanca na dan 31. 12. 2015.

8. Če bo sodišče prve stopnje ugotovilo, da je zoper dolžnika dovoljeno voditi postopek poenostavljene prisilne poravnave, pa naj se v nadaljevanju postopka opredeli tudi do trditve, da je terjatev največjega upnika v seznamu navadnih terjatev, ki ga je dolžnik predložil k poročilu o finančnem položaju in poslovanju dolžnika, fiktivna in da gre v tem primeru za zlorabo postopka poenostavljene prisilne poravnave z namenom oškodovanja resničnih upnikov. Prav ima sicer dolžnik v odgovoru na pritožbo, da sodišče pri odločanju o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave ne preizkuša terjatev in tudi tega ne, ali je dolžnik sploh insolventen, pač pa opravi le formalen preizkus predloga za začetek postopka v smislu 153. člena ZFPPIPP. Vendar pa z zakonom izrecno zaukazana odsotnost vsakršnega nadzora sodišča ali kateregakoli drugega oblastnega organa nad aktivnostmi dolžnika v postopku poenostavljene prisilne poravnave (ki temu sodišču zastavlja resne pomisleke o potrebnosti in predvsem smiselnosti kakršnekoli vloge sodišča v postopku poenostavljene prisilne poravnave, vendar pa to vprašanje znatno presega potrebe tega postopka) ne sme voditi v zlorabo tega postopka za doseganje ciljev, ki z zakonom niso predvideni. Tako je primeroma Vrhovno sodišče RS v sporu zaradi ugotovitve ničnosti prodajne pogodbe, sklenjene na javni dražbi v stečajnem postopku, zapisalo, da sodišče z uporabo petega odstavka 342. člena ZFPPIPP ne sme nuditi pravnega varstva zlorabi postopka, če bi se izkazalo, da sta toženki v okviru pravno dopustne prodaje premoženja stečajnega dolžnika na podlagi javne dražbe prekoračili pravno dopustne meje takšne prodaje (sklep VS RS III Ips 22/2012). Ker sta pritožnika po oceni pritožbenega sodišča navedla dovolj konkretnih dejstev, ki vzbujajo sum v verodostojnost terjatve največjega dolžnikovega upnika, ki bi sam lahko izglasoval poenostavljeno prisilno poravnavo; ker dolžnik v odgovoru na pritožbo teh sumov ni niti zanikal in se je skliceval le na zakon, ki sodišču ne dopušča preverjati terjatev, kar je očitno (vendar zmotno) razumel kot svojo pravico, da mu zakon pač omogoča „prijavljati“ kakršnekoli, tudi fiktivne terjatve; ker v obravnavanem primeru tudi druga varovalka iz 2. točke tretjega odstavka 221.e člena ZFPPIPP objektivno ne nudi zadovoljivega varstva pred morebitno zlorabo (terjatve več kot polovice vseh upnikov iz seznama, ki bi lahko izglasovali prisilno poravnavo, znašajo a prima vista le nekaj več kot 30.000,00 EUR od skupno 3.485.313,00 EUR terjatev), je sodišče dolžno preizkusiti okoliščine, na katere opozarjata pritožnika, tudi v smeri zatrjevanje zlorabe postopka poenostavljene prisilne poravnave zaradi oškodovanja upnikov in za ta namen zahtevati od dolžnika, da izkaže obstoj spornih terjatev.

Ta pisni odpravek se ujema z elektronskim izvornikom sklepa.

Višje sodišče v Ljubljani
dne 31.08.2016

Višja sodnica
Maja Jurak